

1. Obiekt

868/3

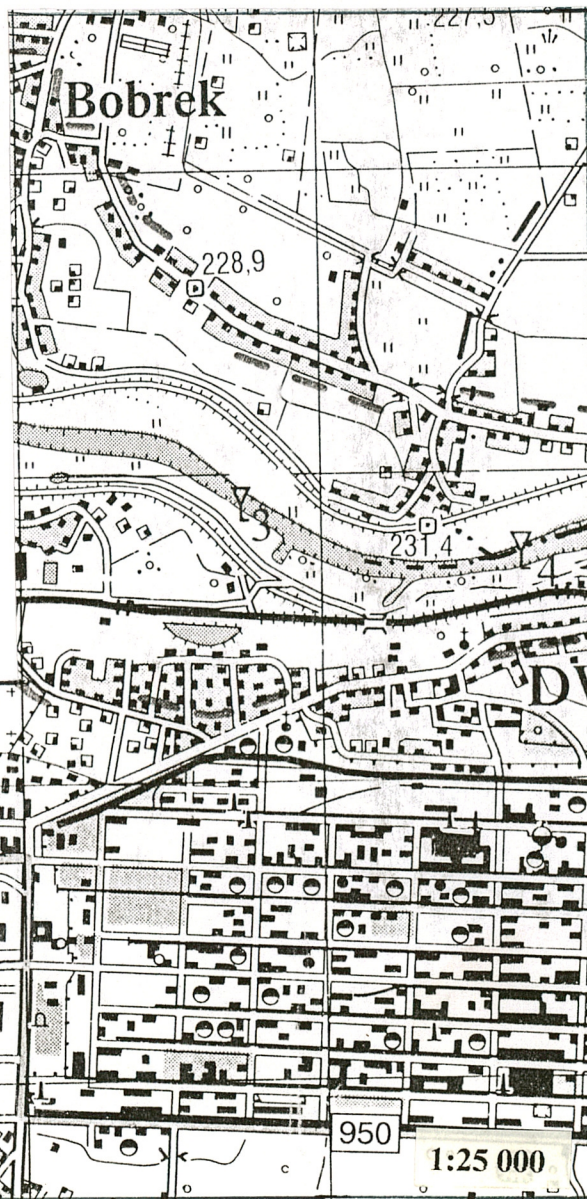
ZAKŁAD SALEZJAŃSKI ŚW. JANA BOSKO

2. Czas powstania

1900-1901 r.; 1904 r.;
1912 r.; po 1944 r.

3. Miejscowość

OŚWIĘCIM

4. Adres ul. Jagielly 10 32-600 Oświęcim

nr. hipoteczny.....

lub ewid. gruntów.....

5. Przynależność administracyjna

małopolskie (powiat oświęcimski)
województwo.....

Oświęcim

gmina.....

6. Poprzednie nazwy miejscowości

7. Przynależność administracyjna
przed 1 VI 1975

krakowskie (do 1999 r. bielskie)
województwo.....

Oświęcimski

powiat.....

8. Właściciel i jego adres

Towarzystwo Świętego Franciszka Salezego
ul. Konfederacka 6
30-306 Kraków

9. Użytkownik i jego adres

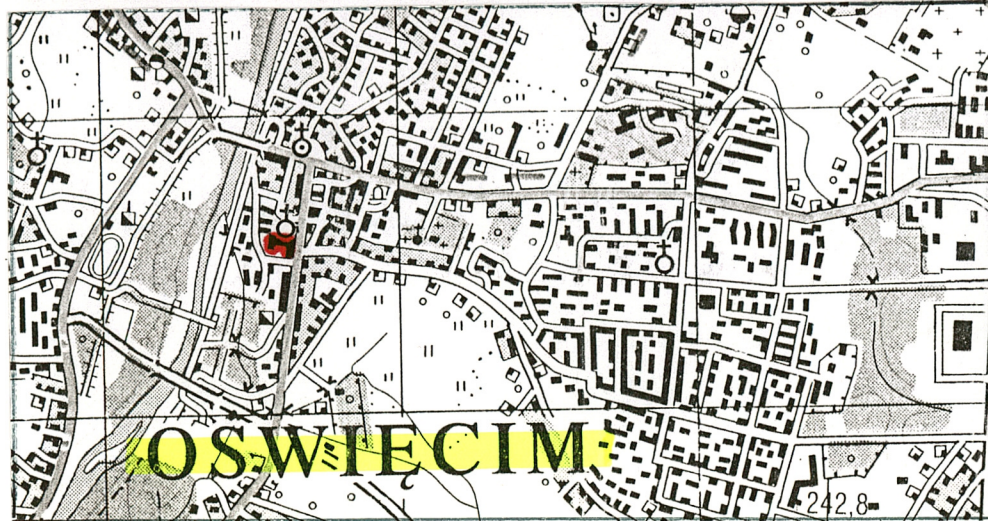
Zespół Szkół Salezjańskich
ul. Jagielly 10
32-600 Oświęcim

10. Rejestr zabytków

A - 644/89

04. 09. 1989 r.

Nr.....data.....

Zakon Dominikanów sprowadził do Oświęcimia w 1291 r. książę cieszyński i oświęcimski Mieszko III. Klasztor i kościół dominikański pw. Św. Krzyża wybudował i uposażył w 1317 r. jego syn książę Władysław wraz z żoną Eufrozyną. Zabudowania klasztorne stanowiły część systemu obronnego miasta. Na początku XVII w. klasztor prawdopodobnie zajęli protestanci. W 1816 r., na mocy dekretu ces. Józefa II z 1782 r., nastąpiła kasata zakonu Dominikanów w Oświęcimiu. Ostatni zakonnik opuścił klasztor w 1819 r. Dobra poddominikańskie kupił od rządu austriackiego proboszcz oświęcimski ks. Idzi Russocki i przekazał je swemu bratankowi, Kajetanowi Russockiemu. Nowy właściciel w zabudowaniach klasztornych urządził stajnię dla koni pocztowych oraz magazyny słomy i siana. Zrujnowany został kościół i kaplica św. Jacka, która powstała z przekształcenia w 1594 r. kapitułarza zakonnego. Zrabowano bibliotekę i kradziono nagrobki. Po śmierci Russockiego jego spadkobierczyni Konstancja Sobolewska, sprzedała w 1872 r. klasztor współwłaścicielowi dóbr oświęcimskich, żydowskiemu kupcowi Landauowi. Pozostałe zabudowania i parcelę nabyła rodzina Schönkera, żydowskiego przemysłowca i fabrykanta z Oświęcimia. W kaplicy św. Jacka, Landau urządził skład szmat. W ruinach kościoła umieścił stajnię, skład węgla, nawozów sztucznych i nafty. Pod murami klasztornymi znajdowały się śmietniki i doły kloaczne. W 1894 r. z inicjatywy proboszcza oświęcimskiego, ks. prałata Andrzeja Knycza, powołano komitet obywatelski, którego celem było zebranie funduszy na wykupienie klasztoru poddominikańskiego. Jeszcze w tym roku odzyskano kaplicę św. Jacka, a rok później ruiny kościoła św. Krzyża, oficynę klasztorną i parcele poddominikańskie. Bezwłocznie przystąpiono do restauracji kaplicy, która prowadzona była według projektu architekta krakowskiego *Sławomira Odrzywołskiego (1846-1933)*. Zamiarem księdza Knycza było nie tylko odrestaurowanie dawnego zespołu klasztornego Dominikanów, lecz także powołanie w jego murach *"...humanitarno-religijnej instytucji wychowawczej dla młodzieży miejscowej"*. Wsparcia w realizacji tego projektu udzieliły mu władze Zgromadzenia Salezjańskiego w Turynie, które zdecydowały się na założenie w Oświęcimiu polskiego ośrodka Zgromadzenia.

SYTUACJA. Zespół zabudowy Zakładu Zgromadzenia Salezjanów położony jest w centrum Starego Miasta w Oświęcimiu około 100 m na południe od Rynku. Zabudowania zespołu zajmują rozległy teren położony pomiędzy ul. Jagielly od wschodu, a Bulwarami nad rzeką Solą, od zachodu. Macierzyste budynki Zakładu Salezjańskiego usytuowane są na wyniesieniu terenu, na skarpie nadrzecznej, a nowsze budynki gospodarcze i warsztatowe w terenie położonym niżej. Najstarsza część zespołu stanowi dominantę krajobrazową w tej części miasta. Złożona jest z budynku głównego (Domu Macierzystego Salezjanów), ze skrzydłami, wschodnim ustawionym w pierzei ul. Jagielly i zachodnim, łączącym gmach z kościołem oraz dobudówką od południowego-zachodu, w przedłużeniu tego skrzydła. Od północy, równoległe do budynku głównego usytuowany jest kościół pw. Matki Boskiej Wspomożycielki Wiernych (poddominikański, z 1. połowy XIV w., zniszczony w XVIII i XIX w., odbudowany w latach 1899-1906, rozbudowany na przełomie lat 70/80 XX w.). Pomiedzy kościołem, a budynkiem głównym zespołu znajduje się kaplica pw. św. Jacka (z 1. połowy XIV w., do 1594 r. kapitułarz zakonny Dominikanów, od XVII do XIX w. w ruinie, odrestaurowana w 1894 r.). Przy ciągu ul. Jagielly, w pobliżu kaplicy ustawiony jest posąg św. Jana Bosko, ufundowany w 1998 r. przez księży Salezjanów, wychowanków Zakładu i Gminę Oświęcim. Na południe od obiektów zabytkowych położone są szkolne budynki gospodarcze i warsztatowe wzniesione w 2. połowie XX w. oraz boiska sportowe i tereny zielone. Wjazd i wejście na teren ogrodzonego Zakładu Salezjańskiego od strony ul. Jagielly.

MATERIAŁ, KONSTRUKCJA, TECHNIKA. Budynek murowany z cegły, sztucznego kamienia i żelbetu. Elewacje nie tynkowane lub potynkowane częściowo, z tynkowanymi fragmentami dekoracyjnymi. Odsadzki fundamentów potynkowane. Pomieszczenia nakryte stropami płytowo-żebrowymi, sklepieniami stropowymi odcinkowymi lub stropami ceramicznymi Kleina. Stropodachy pokryte blachą ocynkowaną. Posadzki: z wielobarwnych płytek ceramicznych układanych we wzory geometryczne, typu latrisko, parkiety, posadzki z wylewki betonowej pokrytej wykładzinami z tworzyw sztucznych lub płytkami PCW. Schody zewnętrzne, ze sztucznego kamienia, od frontu budynku głównego: lustrzane z tarasem i dwubiegowe z murowanymi, pełnymi, balustradami. Schody przed wejściem od południa, wachlarzowe. Przy elewacji północnej jednobiegowe. Schody wewnętrzne, dwubiegowe powrotne, ze stopnicami ze sztucznego kamienia, z balustradami z ozdobnie giętych, metalowych prętów i drewnianymi, profilowanymi poręczami. Stolarka drzwiowa i okienna drewniana, indywidualna, częściowo zachowana z 1. ćw. XX w., częściowo wymieniona w 2. połowie XX w. Otwory drzwiowe prostokątne, zróżnicowanej wielkości, niektóre zwieńczone łukami odcinkowymi lub koszowymi. Drzwi mocowane w futrynach skrzynkowych, jedno- lub dwuskrzydłowe, płycinowe. Niektóre ze skrzydłami i nadświetlami przeszklonymi wielokwaterowo. Drzwi zewnętrzne z nadświetlami prostokątnymi, o wykrojach łuków odcinkowych lub łuków koszowych. Otwory okienne zróżnicowanej wielkości, prostokątne, niektóre zwieńczone łukami odcinkowymi, koszowymi lub pełnymi. Okna skrzynkowe, dwu-, trój- i czterodzielne, dwu-, trój- i czteropoziomowe, cztero-, sześć- i szesnastokwaterowe.

RZUT. Obiekt wzniesiony na planie rozbudowanego wieloboku, zbliżonego do litery "S". Składa się z budynku głównego i dostawionych do niego od południowego-wschodu i zachodu, skrzydeł. Budynek główny na planie wydłużonego prostokąta, symetryczny, ze ściętym narożnikiem północno-wschodnim, w którym prostokątny ryzalit mieszczący wejście główne. Na parterze korytarzowy układ pomieszczeń. Wzdłuż elewacji południowej taras dostępny umieszczonymi centralnie schodami lustrzanymi, a w osiach skrajnych schodami dwubiegowymi prostymi. Przed wejściem głównym schody wachlarzowe, poprzedzające wejście na wewnętrzną klatkę schodową prowadzącą na drugą kondygnację. Wewnętrzne schody komunikujące wszystkie

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne	17. Użytkowanie obecne
ok. 38 000 m ³	ok. 11000 m ²	Dom Zakonny Salezjanów + szkoła	szkoła + internat
		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) Obiekt znajduje się w dobrym stanie technicznym. Remontowany na bieżąco.	
20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie		<p>Zespół odrestaurowanych zabudowań Zespołu Salezjańskiego (podominikańskich) jest cennym zabytkiem o znacznych walorach historycznych, architektonicznych i krajobrazowych nie tylko w skali Oświęcimia, ale także w skali ogólnopolskiej. Wymaga szczególnej ochrony konserwatorskiej. Duże znaczenie społeczne ma funkcjonowanie zespołu jako ośrodka dydaktyczno-wychowawczego dla młodzieży. W tym względzie Salezjanie oświęcimscy mają znaczne osiągnięcia. Odrestaurowane obiekty zabytkowe użytkowane są prawidłowo, zgodnie ze swoim pierwotnym przeznaczeniem.</p>	

21. Akta archiwalne i źródła ikonograficzne (rodzaj, numer i miejsce przechowywania)

- Decyzja z 04.09.1989 r. o wpisaniu zespołu Zgromadzenia Księżych Salezjanów: kościoła pw. Matki Bożej Wspomożenia Wiernych, kaplicy św. Jacka i Zakładu Salezjańskiego Św. Jana Bosko (klasztoru) w Oświęcimiu do rejestru zabytków województwa śląskiego. Archiwum WOSOZ w Krakowie.
- Karta ewidencyjna (tzw. biała) Zespołu kościoła, kaplicy i Zakładu Salezjanów w Oświęcimiu, oprac. M. Rawecki, 1986.

22. Bibliografia

- Katalog zabytków sztuki w Polsce. T. 1. Województwo krakowskie, red. J. Szablowski, Warszawa 1953.
- J. Ptaszkowski, *Opowieści spod Zamkowej Góry*, Oświęcim 1983.
- J. Ptaszkowski, *Sanktuarium Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Oświęcimiu*, Kraków 1998.
- J. Ptaszkowski, *Rzecz o dobrej sławie Oświęcimia. Karty z historii Zakładu Księdza Bosko*, Kraków 1998.
- H. Górska, *Uwagi o działalności konserwatorskiej Sławomira Odrzywołskiego w Oświęcimiu*, w: *Ochrona Zabytków* nr 1/84.
- *Oświęcim. Studium historyczno-urbanistyczne*, oprac. L. Danilczyk, L. Sulerzyska, B. Wojnar, m-pis PP PKZ Kraków 1990.
- J. Zinkow, *Oświęcim i okolice*, Oświęcim 1994.

23. Uwagi różne

24. Opracowanie karty ewidencyjnej

mgr Tadeusz Śledzikowski, IX 2002 r.

tekst.....
imię, nazwisko, data, podpis

plany, rysunki.....
jw.
imię, nazwisko, data, podpis

zdjęcia fotogr.....
jw.
imię, nazwisko, data, podpis

miejsce przechowywania negatywów.....
jw.

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

25. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

26. Załączniki

1. Miejscowość OŚWIĘCIM	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) ZAKŁAD SALEZJAŃSKI	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) cd. punktu 12 i 13
-----------------------------------	---	--

cd. punktu 12

Salezianie przybyli do Oświęcimia w 1897 r. Ks. Knycz oddał im nieodpłatnie nabytą realność z "...obowiązkiem utworzenia tu zakładu naukowo-wychowawczego i rzemieślniczego prowadzonego według zasad ks. Jana Bosko oraz z obowiązkiem konserwowania, a w miarę możliwości odrestaurowania ruin klasztoru poddominikańskiego". W 1898 r. tworzeniem placówki zajął się ks. Franciszek Trawiński. Dla zdobycia funduszy zorganizowano *Galicyjską Loterię Salezjańską*, która jednak z różnych przyczyn nie przyniosła spodziewanych rezultatów. Więcej środków uzyskano z prywatnych dotacji m.in. od znanych osobistości i księży (niewielką kwotę ofiarował nawet cesarz Franciszek Józef I). Ostatecznie Zgromadzenie Salezjanów przejęło poddominikańskie dobra klasztorne w końcu 1899 r. W tym samym czasie Zakład Salezjański przyjął, na razie w wynajem tych pomieszczeniach, pierwszych wychowanków. Rozpoczęto także restaurację kościoła poddominikańskiego, według planów *Sławomira Odrzywolskiego*. W 1900 r. położono kamień węgielny pod budowę Domu Macierzystego i zakładu wychowawczego. Projekt opracowali *Sławomir Odrzywolski* i *Józef Pokutyński (1859-1929)*. Budowę gmachu prowadził architekt *Jerzy Zubrzycki* z Krakowa. Sławomir Odrzywolski pracował przy restauracji i budowie Zespołu Salezjańskiego w latach 1894-1901. Lata 1901-1906, to okres niefortunnej działalności włoskiego architekta *Mario Ceradiniego*, któremu powierzono wykonanie projektu restauracji kościoła, po odstąpieniu od częściowo już zrealizowanej koncepcji *Odrzywolskiego*. W 1901 r. sprowadzono z Mediolanu posąg Chrystusa Króla wykonany według projektu artysty rzeźbiarza *Bel-Bo*, który umieszczono na dachu Domu Macierzystego. Krótko po tym ks. kardynał Jan Puzyna poświęcił nowy gmach. Była to budowla modernistyczna z elementami wczesnego stylu *art deco*, bardzo nowoczesna jak na tamte czasy i spełniająca wszystkie wymogi higieny i warunki konieczne dla prowadzenia działalności dydaktycznej. W roku szkolnym 1901/1902 uruchomiono Zakład Rzemieślniczo-Naukowy im. XX Salezjanów, z trzema pracowniami krawiecką, szewską i ślusarską, a później stolarską. W 1908 r. władze oświatowe nadały Zakładowi prawa szkoły państwowej. Salezianie zasłynęli z dbałości o wszechstronny rozwój młodzieży. W Zakładzie działały m.in. orkiestra, kółko teatralne i towarzystwo gimnastyczne. Dużą wagę przykładano do wychowania patriotycznego. W czasie I wojny światowej w budynku umieszczono szpital wojskowy. W 1904 r. dobudowano skrzydło od strony ul. Jagielloj, a w 1912 r. skrzydło łączące gmach główny z kościołem. W latach 30. XX w. szkoła posiadała własny wodociąg, elektrownię, centralne ogrzewanie, salę muzyki i śpiewu oraz salę rysunkową. Obok szkoły znajdował się duży ogród i park. W czasie okupacji hitlerowskiej w Zakładzie mieścił się szpital Niemców. W 1942 r. okupanci zniszczyli figurę Chrystusa Króla wieńczącą gmach macierzysty. Na miejscu dawnej jadalni wybudowali kinoteatr *Nu fr Deutsche*, otwarty w 1944 r. i krótko potem zniszczony w czasie bombardowania alianckiego wraz z częścią Domu Macierzystego. Kościół i kaplica ocalały. Po przejściu frontu przystąpiono do odbudowy gmachu i nadbudowy dwóch kondygnacji. W 1948 r. na dachu budynku głównego ustawiono figurę Chrystusa wysokości 4.5 m, wykonaną z blachy miedzianej w warsztatach Zakładu, według projektu artysty *Ignacego Kusińskiego*. W latach powojennych pomimo przeszkód ze strony władz państwowych, które niechętnie tolerowały katolicki charakter szkoły, Salezjanom nadal udawało się kontynuować pracę. Od 1956 r. działała Zasadnicza Szkoła Zawodowa Towarzystwa Salezjańskiego. We wschodnim skrzydle, od ul. Jagielloj, do 1952 r. mieściło się gimnazjum salezjańskie, później szpital miejski, a w latach 1965-1991 Zespół Szkół Medycznych im. "Dr Anki". W 2. połowie XX w. na terenie zespołu wzniesiono wiele nowych obiektów szkolnych i gospodarczych (m.in. pracownie i warsztaty). Obecnie rozbudowaną placówkę oświatowo-wychowawczą Zakładu Salezjanów im. Św. Jana Bosko w Oświęcimiu tworzą: Zespół Szkół Zawodowych Towarzystwa Salezjańskiego (Szkoła Zawodowa, Technikum Mechaniczne, Technikum Drzewne) i Zespół Szkół Liceum Ogólnokształcącego Towarzystwa Salezjańskiego.

Wkładkę założył: mgr Tadeusz Śledzikowski, IX 2002 r.
(imię, nazwisko, data)
Archiwum autora foto

Miejsce przechowywania negatywów: .....

kondygnacje, w południowych osiach skrajnych budynku. Skrzydło wschodnie na planie wydłużonego prostokąta, z niewielkim, prostokątnym ryzalitem w narożniku południowo-zachodnim i prostokątną dobudówką przy elewacji południowej. Układ wnętrza na parterze trzytraktowy (pomieszczenia w dwóch traktach rozdzielone korytarzem międzytraktowym). W ryzalicie dwubiegowe powrotne schody, komunikujące wszystkie kondygnacje. Skrzydło zachodnie prostokątne, z dłuższą częścią od północy i krótszą od południa. Do części południowej dostawiona prostokątna przybudówka. Od północy skrzydło połączone z kościołem. Układ pomieszczeń na parterze w obu częściach nieregularny, rozdzielony korytarzem, stanowiącym przedłużenie korytarza w budynku głównym. Klatka schodowa łącząca kondygnacje skrzydła, w osi skrajnej od północy. Kondygnacja podziemna skrzydła skomunikowana z kondygnacją podziemną kościoła. Na piętrach wszystkich części budynku, dwu-, trzytraktowe lub korytarzowe, układy przestrzenne. Od zachodu przy skrzydle zachodnim, dobudowane w latach 70. i 80. XX w. budynki gospodarcze (m.in. stolarnia i garaże).

BRYŁA. Obiekt o masywnej, rozczłonkowanej bryle, złożonej z prostopałościennych części. Składa się z pięciokondygnacyjnego (pierwotnie trzykondygnacyjnego) budynku głównego, ze ściętym narożnikiem północno-wschodnim w którym ryzalit mieszczący wejście główne. Skrzydło wschodnie, z niewielkim ryzalitem i trójkondygnacyjną dobudówką od południa, sześciokondygnacyjne. Skrzydło zachodnie, czterokondygnacyjne, z dwukondygnacyjną, dobudówką od południa. Pod wszystkimi częściami budynku głębokie, zagospodarowane, piwnice. Nad budynkami stropodachy pokryte blachą ocynkową. Dach budynku głównego nad środkową częścią fasady zwieńczony wieloboczną wieżyczką z posągami Chrystusa Króla.

ELEWACJE. Fasada budynku głównego od południa trzynastoosiowa, symetryczna. W niepotynkowanej kondygnacji wysokiego parteru w osiach skrajnych boczne wejścia ujęte od połowy wspartymi na konsolkach, sięgającymi do połowy kondygnacji wyższej, kolumnkami. Nad otworami drzwiowymi gzymsy. Pomiędzy drugą i trzecią kondygnacją wąskie otwory okienne różnych kształtów, w tynkowej oprawie. Dwa inne okna pomiędzy ostatnimi, dwoma kondygnacjami. Okna w osiach skrajnych umieszczone asymetrycznie w stosunku do okien w pozostałych osiach fasady. W osi środkowej otwór wejścia głównego, ujęty potynkowanym portalem zwieńczonym łukiem koszowym. Po bokach portalu podobne kolumnki jak w osiach skrajnych. W drugiej i trzeciej kondygnacji, duże, trójdzielne okna, różne od okien w innych częściach elewacji. Nad nimi w kondygnacji czwartej, triforium. Środkową część fasady zwieńczona murowaną, wieloboczną, ożywioną blendami okiennymi, wieżyczką, na której ustawiony posąg Chrystusa Króla. W pozostałych osiach rytmicznie rozmieszczone otwory okienne, ujęte w profilowane uskokowo obramienia. Przestrzenie pomiędzy oknami ożywione poziomymi, tynkowymi, pasami. Przesłania dwóch wyższych kondygnacji wydzielone ceglanyymi lizenami, połączonymi w trzeciej kondygnacji łukami odcinkowymi. Pola między lizenami drugiej kondygnacji potynkowane, ożywione płytkami wnękami, ujmującymi wąskie, prostokątne otwory okienne. Pola między lizenami w trzeciej kondygnacji wypełnione w całości prostokątymi, zwieńczonymi łukami odcinkowymi, szerokimi, otworami okiennymi. Lizeny czwartej i piątej kondygnacji dekorowane tynkiem na kształt pilastrów. W miejscu gzymsu kordonowego pomiędzy kondygnacjami szerokie, tynkowe płyciny. Otwory okienne w najwyższej kondygnacji, zwieńczone łukami odcinkowymi, mniejsze od prostokątnych okien kondygnacji niższej. Elewacja tylna budynku głównego trzynastoosiowa, dekorowana podobnie jak fasada, lecz nieco skromniej. Ceglana elewacja główna ryzalitu północno-wschodniego budynku głównego podzielona horyzontalnie, asymetrycznie rozmieszczonymi pasami tynkowymi. Wejście na osi fasady ujęte skromnym portalem ze sztucznego kamienia. Na nadprożu napis SALEZJANIE. Nad wejściem trójkątny szczyt, ujęty fryzem, z wnęką wypełnioną wielobocznym oknem przeszklonym barwnym szkłem witrażowym. Nad szczytem cztery zamknięte łukami pełnymi okna, z gzymsowymi nadokiennikami. Elewacja zwieńczona fryzem kostkowym. Elewacja wschodnia skrzydła południowego dziewięcioosiowa, symetryczna, potynkowana na wysokości drugiej i trzeciej kondygnacji. Najwyższa kondygnacja oddzielona od niższej szerokim, potrójnym fryzem ząbkowym, ożywiona ożywioną ciągiem rytmicznie rozmieszczonych osiemnastu otworów okiennych, zwieńczonych łukami pełnymi z gzymsowymi nadokiennikami. Elewacja zachodnia tego skrzydła sześcioksiowa, z jednoosiowym ryzalitem, podzielona dwoma ceglanyymi lizenami, potynkowana z wyjątkiem najniższej i najwyższej kondygnacji, z oknami i dekoracją jak od wschodu. Elewacje skrzydła zachodniego: zachodnia siedmioosiowa, wschodnia czteroosiowa, południowa trzyosiowa, północna dwuosiowa. Wystrój elewacji jest kompilacją wystroju elewacji budynku głównego i skrzydła wschodniego.

1. Miejscowość
OŚWIĘCIM

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)
ZAKŁAD SALEZJAŃSKI

3. Zawartość wkladki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
cd. punktu 13 + fotografie dodatkowe

cd. punktu 13

WNĘTRZE. W kondygnacjach podziemnych znajdują się m.in. pomieszczenia gospodarcze, pracownie szkolne i sala gimnastyczna. Na wyższych kondygnacjach w budynku głównym mieszczą się sale lekcyjne, pracownie, gabinety dyrektorskie, świetlica i internat. W skrzydle wschodnim znajduje się internat, a w skrzydle zachodnim stolarnia i modelarnia. Skrzydło zachodnie połączone jest z kościołem pw. Matki Boskiej Wspomożycieli Wiernych. We wnętrzach wyróżniają się: bogato dekorowana reprezentacyjna klatka schodowa w budynku głównym oraz różnorodne konstrukcje stropów w korytarzu na parterze w budynku głównym i w świetlicy w skrzydle zachodnim.

WYPOSAŻENIE. Brak wyposażenia o charakterze zabytkowym.

INSTALACJE. Budynek posiada instalację elektryczną, wodno-kanalizacyjną, gazową, centralnego ogrzewania, telefoniczną i odgromową.

Wejście główne od ulicy Jagiełły

Wkładkę założył: mgr Tadeusz Śledzikowski, IX 2002 r.
(imię, nazwisko, data)

Archiwum autora foto

Miejsce przechowywania negatywów: .....

Skrzydło wschodnie od południowego wschodu

Skrzydło wschodnie od zachodu

Wschodnia część elewacji północnej budynku głównego

Zachodnia część elewacji północnej
budynku głównego i skrzydło zachodnie od wschodu

1. Miejscowość OŚWIĘCIM	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) ZAKŁAD SALEZJAŃSKI	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) Fotografie dodatkowe + rzut poziomy parteru
-----------------------------------	---	---

Posąg Chrystusa Króla na dachu budynku głównego

Popiersie św. Jana Bosko w elewacji wschodniej skrzydła zachodniego

Reprezentacyjna klatka schodowa w budynku głównym

Wkładkę założył: ..... mgr Tadeusz Śledzikowski, IX 2002 r.
(imię, nazwisko, data)
Archiwum autora foto
Miejsce przechowywania negatywów: .....

Sanktuarium Matki Bożej Wspomożenia Wiernych

1. Wejście z ul. Jagielly
2. Portiernia
3. Poczekalnia
4. Biura
5. Sale lekcyjne i pracownie
6. Gabinety dyrektorskie
7. Świetlica
8. Korytarz

0 4 8 12 m 1:400

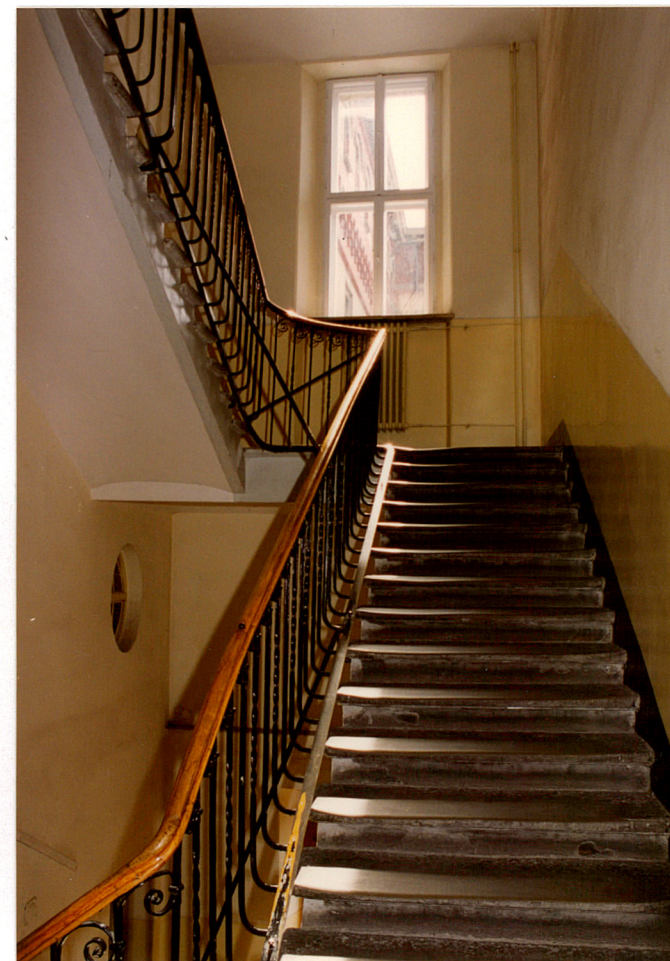
Oświęcim. Zakład Salezjański, ul. Jagielly 10
(rzut poziomy II kondygnacji)

Oświęcim. Zakład Salezjański, ul. Jagiełły 10
(rzut poziomy II kondygnacji)

1. Miejscowość
OŚWIĘCIM

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)
ZAKŁAD SALEZJAŃSKI

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
Fotografie dodatkowe

Korytarz na parterze w budynku głównym

Klatka schodowa w budynku głównym

Wkładkę założył: mgr Tadeusz Śledzikowski, IX 2002 r.
(imię, nazwisko, data)
Archiwum autora foto

Miejsce przechowywania negatywów: .....

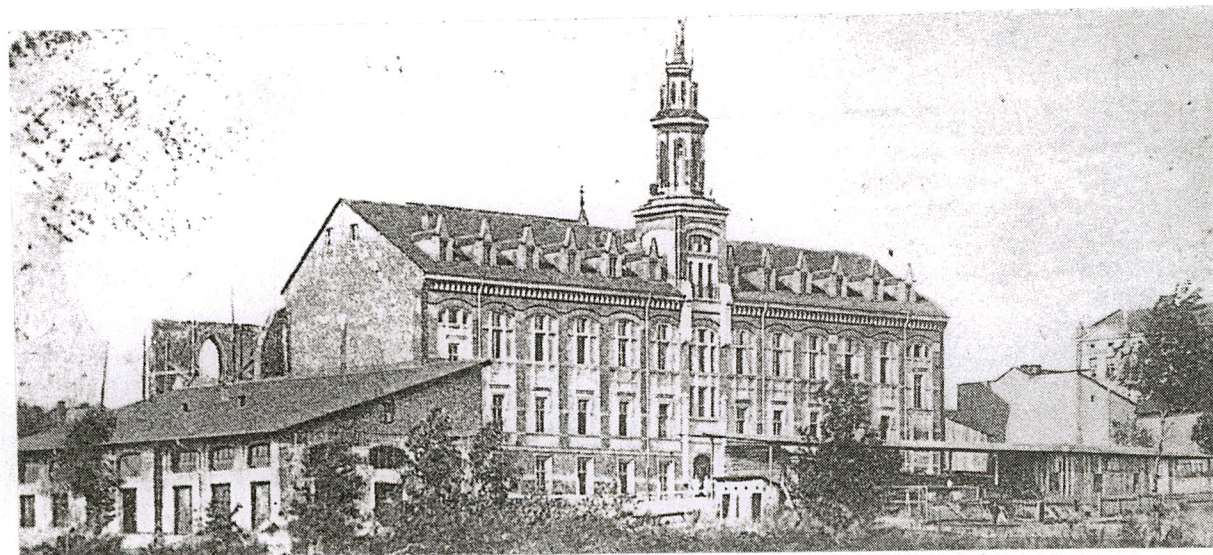
Świetlica w skrzydle zachodnim

Dobudówka od południa do skrzydła zachodniego

Widok Zakładu Salezjańskiego od zachodu

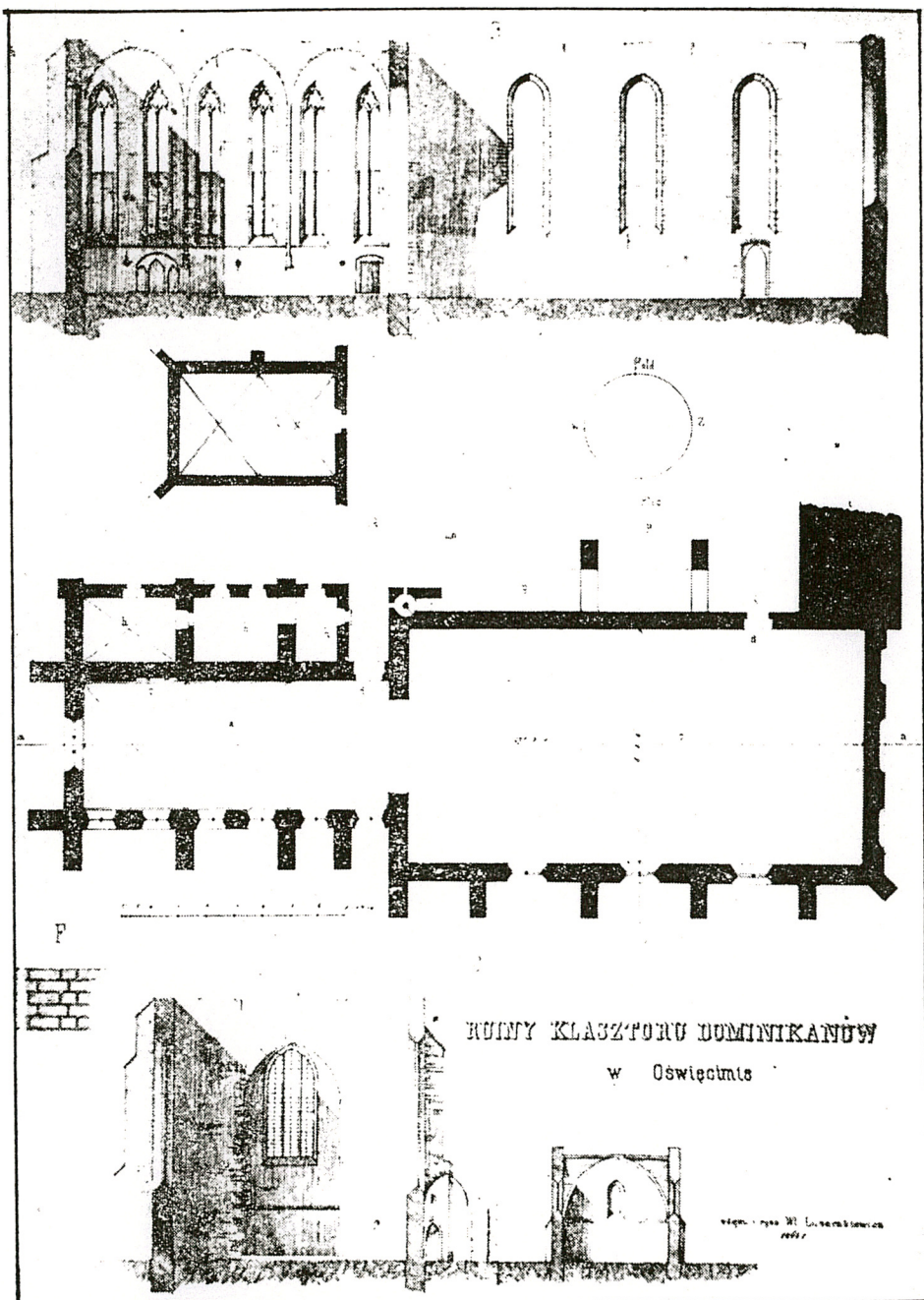

Zakład Salezjański w 1901 r.

1. Miejscowość
OŚWIĘCIM

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)
ZAKŁAD SALEZJAŃSKI

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
Plany archiwalne

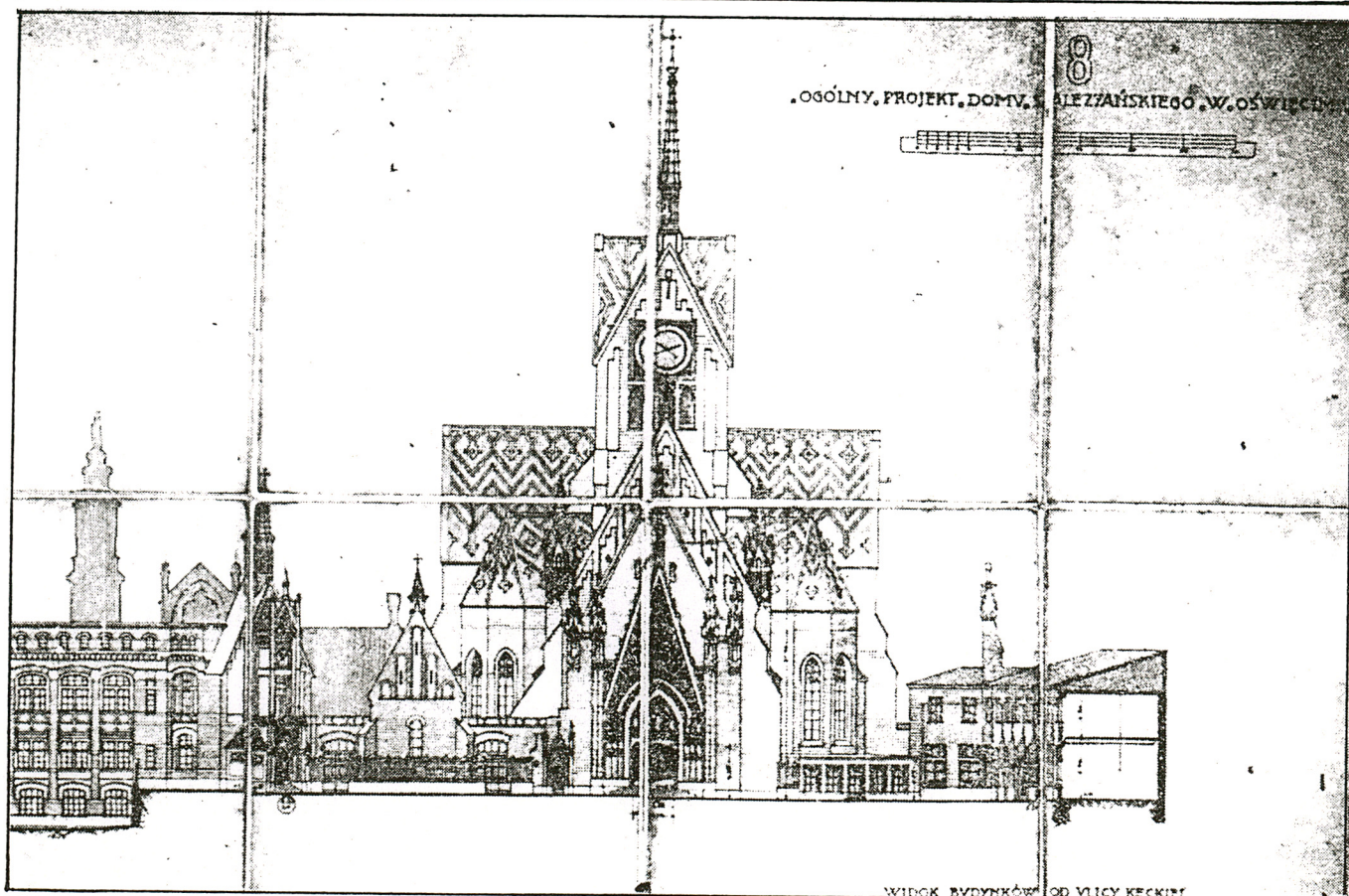
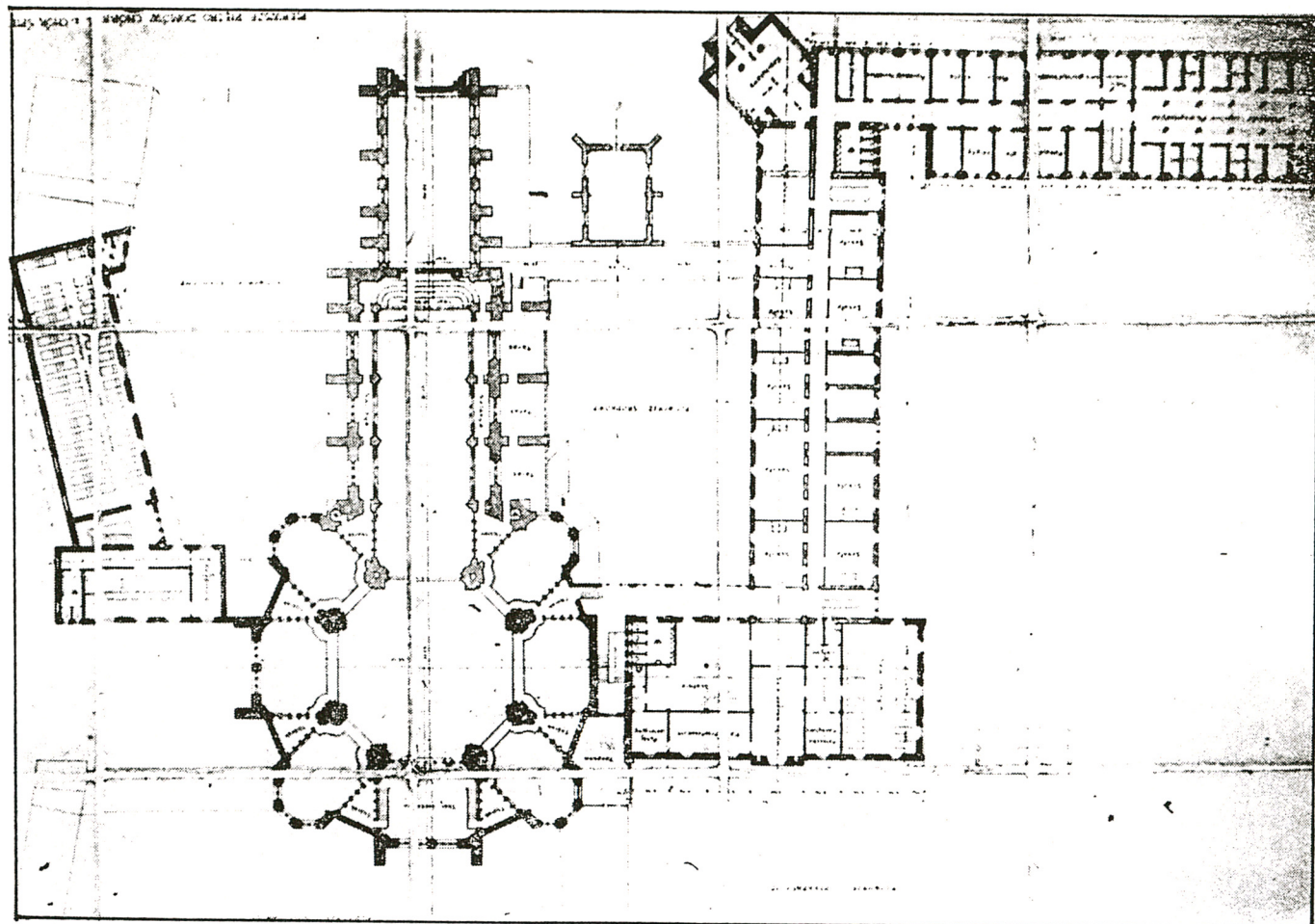

Zespół poddominikański w Oświęcimiu w latach 60. XIX w.
(wg. Łuszczkiewicza)

Wkładkę założył: mgr Tadeusz Śledzikowski, IX 2002 r.
(imię, nazwisko, data)

Archiwum autora foto

Miejsce przechowywania negatywów: .....

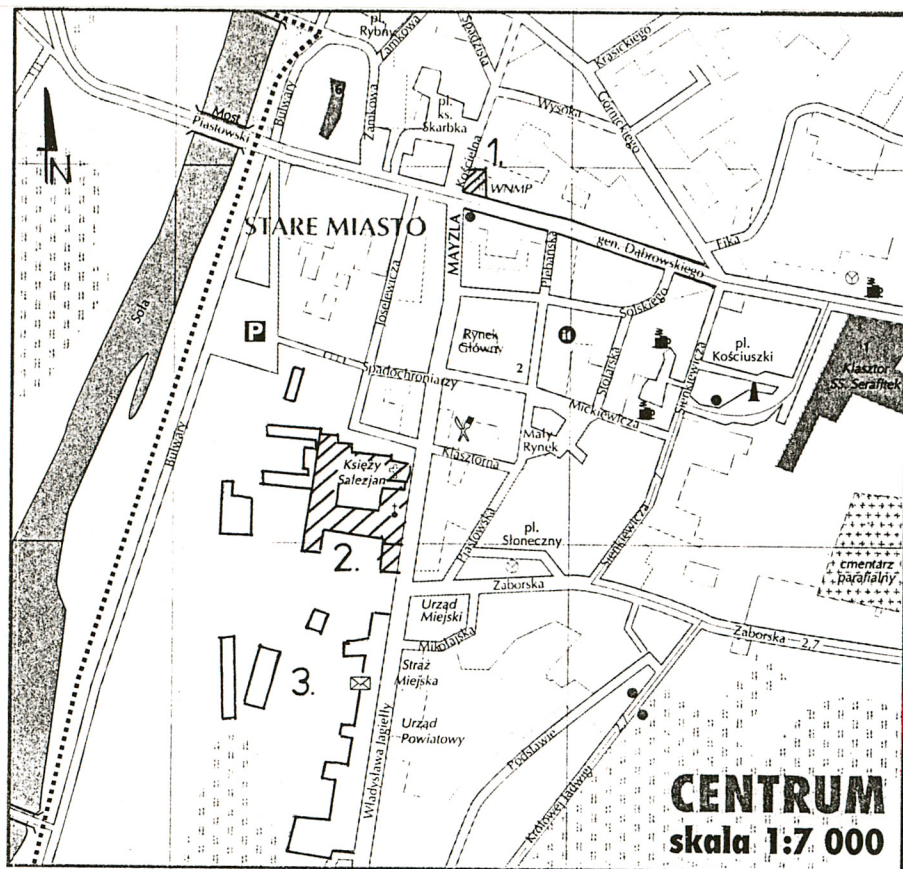

M. Ceradini. Projekt przebudowy zespołu poddominikańskiego w Oświęcimiu, ok., 1901 r. (ze zbiorów archiwalnych Zakładu OO. Salezjanów w Oświęcimiu).
Rzut całości założenia. Widok zespołu od strony wschodniej.

1. Miejscowość
OŚWIĘCIM

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)
ZAKŁAD SALEZJAŃSKI

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
Plan sytuacyjny + kserokopie fotografii archiwalnych

Odrestaurowana kaplica św. Jacka na tle ruin klasztoru dominikańskiego (1894 r.)

Oświęcim – plan sytuacyjny centrum

1. Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii panny (ul. Dąbrowskiego).
2. Zespół Księży Salezjanów z Sanktuarium Matki Bożej Wspomożenia Wiernych, kaplicą Św. Jacka i Zakładem Oświęcimskim ks. Bosko (ul. Jagiełły).
3. Nowe obiekty Zespołu Szkół Salezjańskich.

Wkładkę założył: mgr Tadeusz Śledzikowski, IX 2002 r.

(imię, nazwisko, data)

Archiwum autora foto

Miejsce przechowywania negatywów: .....

Zakład po bombardowaniu w r. 1944